

اینها و آنها

اینها

چه روز عجیبی!
 اینها چقدر خوشحالند؛ و چهره‌هایشان
 از نشاط و سرور می‌درخشد!
 هر آنچه اراده می‌کنند از غذاها، میوه‌ها
 و چیزهای دیگر، خدمتکاران برایشان
فراهم می‌کنند.
 چه قصرها و باغ‌های چشم‌نواز و
 خیره‌کننده‌ای برایشان فراهم است!
نهرهایی از آب زلال، شیر و بهترین عسل
 در آن باغ‌ها و بوستان‌ها جاری است.
صدای دلنشین جویباران و انواع پرندگان
 و عطر گل‌های رنگارنگ همه جا را پر
 کرده است.
 چقدر فرشتگان به اینها احترام می‌گذارند!
 چه جایگاه خوبی دارند!

آنها

چه جای عجیبی!
 آنها چقدر پژمرده و افسرده‌اند و
 چهره‌هایشان غمگین و غبارآلود است!
 چقدر حسرت‌زده و پشیمان‌اند!
 از هم بدشان می‌آید و به هم بد
 می‌گویند. با خشم و عصبانیت به
 هم نگاه می‌کنند و یکدیگر را سرزنش
 می‌کنند.
 نه محیط آرامی و نه فضای زیبایی!
 نه آبی و نه غذایی که از تشنگی و
 گرسنگی نجاتشان دهد!
 نه مهر و محبتی و نه احترامی!
 از همه نعمت‌ها محروم‌اند.
 چه جایگاه بدی دارند.

وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
جهنم جایگاه بدکاران است؛
به خاطر کارهای زشتی که
در دنیا انجام داده‌اند.

سوره‌ی توبه، آیه‌ی ۹۵

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
اینها در بهشتی عالی مرتبه،
زندگی کاملاً رضایت‌بخشی
دارند.

سوره‌ی حاقه، آیه‌های ۲۱ و ۲۲

آنها هنگامی که اینها را می بینند، بسیار حسرت می خورند؛ آه می کشند و فریاد می زنند:

ای کاش ما الان پیش شما بودیم!

ای کاش بین ما و شما فاصله نبود!

راستی چه شد که آنها به این وضع افتادند؟

آنها در زندگی دنیا از دستوره‌های خدا فاصله گرفتند؛

از نماز و عبادت خدا فاصله گرفتند. ← دستورات دین اسلام

از سفارش‌های پیامبران و راهنمایی‌های کتاب آسمانی فاصله گرفتند؛

حق انزال

به دیگران ستم کردند؛ به فکر نیازمندان نبودند و حق مردم را پایمال کردند؛

اگر آنها خود در دنیا از این کارها فاصله نمی گرفتند، در جهان آخرت در کنار بهشتیان

بودند و فاصله‌ای میانشان نبود.

روز ماصله

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

روز جدایی نیکوکاران و بدکاران، میعاد همگان است.

سوره ی نبأ، آیه ی ۱۷

چه شباهت‌هایی میان مفهوم این آیه و تصویر زیر وجود دارد؟

فاصله

میان نیکوکاران و بدکاران، در روز میامت فاصله وجود دارد. نیکوکاران به بهشت می روند و
 جسمانیان در عذاب و آتش گرفتار می شوند

بگرد و پیدا کن

هریک از آیه‌ها به کدام گروه مربوط می‌شود؟

بهشتیان

نعمت‌ها و لذت‌هایشان هیچ‌گاه پایان نمی‌پذیرد.

سوره‌ی واقعه، آیه‌ی ۳۳

هر آنچه دلشان می‌خواهد برایشان فراهم می‌شود.

سوره‌ی زُخْرُف، آیه‌ی ۷۱

جهنمیان

هیچ راه فراری از آن ندارند.

سوره‌ی نساء، آیه‌ی ۱۲۱

از آبی بد بو می‌نوشند (و سیراب نمی‌شوند)

سوره‌ی ابراهیم، آیه‌ی ۱۶

ایستگاه فکر

برای لذت‌آین
مأصل

تا به حال به نشانه‌ی خطّ فاصله دقت کرده‌اید؟ دلیل استفاده از این نشانه چیست؟
با توجه به معنای فاصله، درباره‌ی «روز فصل» که یکی از نام‌های روز قیامت است، توضیح بدهید.

در روز قیامت بین نیلوكاران و بدكاران فاصله ايجاد می‌شود و با توجه به اعمال خوب و بد
به جهنم فرستاده می‌شوند

بررسی کنید

در روز قیامت بهشتیان از دوزخیان می‌پرسند: «چه چیزی این‌گونه شما را به سوی جهنم کشاند؟»

شما می‌توانید با مراجعه به آیات ۴۳ تا ۴۶ سوره‌ی مدثر، جواب این سؤال را پیدا، و در کلاس درباره‌ی آن گفت و گو کنید.

اهل عذاب، باز می‌خوانند، به نیازمندان کمک نمی‌کردند با افراد بدجنسین بودند
و روز جزا را عذیب می‌کردند

خداوند دو گروه اینها و آنها (اهل بهشت و جهنم) را بر اساس چه ویژگی‌ها و رفتارهایی از هم جدا می‌کند؟ آنها را در این جدول بنویسید.

جهنمیان

بما زمین خواندند

تهدت زدن و دروغ گفتن

بی توجهی به نیازمندان

بی رحم بودن

بهشتیان

نمازی خواندند

انجام کارهای خوب

کمک به نیازمندان

حسینم پوشش از ناهان دیگران

گفت و گو کنیم

این ضرب‌المثل را بخوانید:

«هر چه کنی به خود کنی؛ گر همه نیک و بد کنی»

چه ارتباطی میان این ضرب‌المثل و درس «اینها و آنها» وجود دارد؟

هر کسی در دنیا کار خوبی انجام دهد، در آخرت نتیجه‌ی خوب آن را خواهد دید و بالعکس.
هر چه در این دنیا کاشته شود، نتیجه‌ی آن در آخرت برداشت خواهد شد.